

5

Kan kan kläds, och får ny fast;
 Alla örter hämta kraft,
 Stadens trängsel glad jag lemnar;
 Sommarns ro jag njuta ämnar,
 Då jag uti trädens skugg
 Återser min fosterbygd.

6

Vänner! slutom då en ring;
 Höjen glaset — kling! kling! kling!
 Det skall bli vår högtidsvisa:
 Vin och vänskap alltid prisa;
 Lycklig är hvar redlig man
 Som sin pligt ej glömma kan!

7

Lycklig den som aldrig än
 Swikit har en bror — en vän!
 Lycklig den som nöjd kan sjunga,
 Och med hjerta och med tunga
 Njuta vårens munterhet
 Och naturens härlighet.

Säljas i Björnshäls Bokhandel vid Stortorget.

S E R I E N,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1824.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vårvisor.

Rom, söna Maj, och blicka
 Med milda ögon ner!
 Jag är en liten flicka,
 Som dansar blott och ler.
 Det är så sött om våren
 Att under lek och ras,
 Strö blommor uti håren
 Och sätta löf i glas.

2

Se böljan rörd af westan
 Och stora drifvan smält,
 Och rågen bräddas nästan
 På våra åkerfält.
 På gål'n ä djupa pusar,
 Ditt Talle går ibland,
 Och bygger röra slugar
 Och fästningar af sand.

3

Snart kommer nog en del
 Och säger det är vår;
 Snart daggens silfverperla
 I Sippans röte får

Bror Casse! ac! hur roligt
Att wid en aftenstund
Gå hand i hand förtroligt
Omkring i gröna lund.

4

Så skall jag ta min hufwa,
Slå under hakan knut,
Och leka höft och hufwa
Och sista paret ut.
Så har jag bollen i barmen,
Jag smyger fram med den;
Och bränner Carl på armen
Och kysser honom se'n.

5

Nog ändrar det att fjolen
Bli'r litet wät af dyn,
Att vinden stels af Solen
Och blåsten stämmer hyn;
Men Mamma aldrig råknar
Så strängt med sin Sophie:
Swad gör mig några fräknar,
Blott jag är glad och fri.

Ljuswa västan med din släkt
Lifwas upp min andedragt
Kom att vårens ankomst båda,
Och på våra fäkt att råda!
Återgif min kind sin färg,
Vidren blod och benen mårg.

2

Solen vänligt åt mig ler,
Längre dagar hon oss ger.
Lammet ren på marken dansar;
Herden gläds åt rena fransar;
Swanen ifrån söderns land
Redan simmar wid vår strand.

3

Lärkors mångd förutan tal
Stämmer upp en skön vokal.
Uppå åkren, ned om ången
Dragarn förs af rasta drängen;
Glickan lätt på honom ser —
Och dess frukost honom ger.

4

Björken skiftar nu i grönt,
Att är lefwande och skönt.
Bivan hoppar på sin tufwa;
Glänsande är skogens hufwa;
Nåsten bygges wid mitt tal
I en oförändrad smak.